Πρόχειρος συρραφὴ ἔγινεν εἰς τὴν κυβερνητικὴν παράταξιν, μετὰ τὰ δραματικὰ γεγονότα, ποὺ τὴν συνετάραξαν τὰς τελευταίας ἡμέρας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἠμπορεῖ νὰ κυβερνηθῇ ὁ τόπος καὶ ὁ λαὸς νὰ εὐελπιστῇ εἰς καλυτέρας ἡμέρας;

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ὁ νομὸς Ἀχαΐας καὶ μάλιστα ἡ πόλις μας, γενέτειρα τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, οὐδεμίαν ἀξιόλογον κυβερνητικὴν φροντίδα εἶδον μέχρι τοῦδε. Αἱ παχυλώταται, ὅμως ὑποσχέσεις διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΕΥΘΥΝΩΝ ΤΗΣ

Ο ΛΙΜΗΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ, ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΚΑΙ Η ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ

Τοῦ δικηγόρου κ. ΚΩΝ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Εἰς τὸ κυκλοφορήσαν ἐπὶ τῇ 1ῃ τοῦ ἔτους ὀγκῶδες (ἐξ 156 σελίδων) τεῦχος τῆς γνωστῆς διὰ τὴν ἀρτιότητά της καὶ τὸ κῦρος της ναυτιλιακῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Πειραιῶς «Ναυτικὰ Χρονικὰ» δημοσιεύεται εἰς τὰς πρώτας σελίδας του καὶ τὸ κάτωθι ἄρθρον τοῦ συμπολίτου δικηγόρου καὶ τέως προέδρου τῆς Τουριστικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Κ. Τριανταφύλλου διὰ τὸν λιμένα μας, τὸ ὁποῖον λόγῳ τοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον ἔχει, καὶ τῶν ἀπόψεων, τὰς ὁποίας παρουσιάζει, ἀναδημοσιεύομεν κατωτέρω ὁλόκληρον:

«Ὁ λιμὴν τῶν Πατρῶν κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ β' παγκοσμίου πολέμου, ἐφέρετο τυχερώτερος τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν. Εἶχε διασωθῆ σχεδὸν ἀκέραιος ἀπὸ τὴν λαίλαπα τοῦ πολέμου καὶ ἡ ἀπόφασις τῶν κατακτητῶν νὰ τὸν ἀνατινάξουν, ἀποχωροῦντες, ἐματαιώθη τὴν τελευταίαν στιγμήν, χάρις εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων ἀνθρώπων τοῦ λιμένος, εἰδικώτερον τοῦ τότε ἀρχιπλοηγοῦ. Τὰ μέχρι τότε προσφάτως ἀποτελειωθέντα ἔργα, κιγκλιδώματα, κρηπιδώματα, προβλῆτες- ὄχι ὅμως καὶ οἱ γερανοί, ἠλεκτρικὸς καὶ πλωτός- εἶχον διασωθῆ. Ἀλλὰ ἡ εὐτυχία τοῦ Πατραϊκοῦ λιμένος περιωρίσθη εἰς τοῦτο μόνον.

Δέν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἔκτοτε δὲν ἔγιναν προσπάθειαι συμπληρώσεως καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ. Μεγαλεπήβολος ἦτο ἡ ἀπόφασις νὰ κατασκευασθῆ νέα προβλὴς πλευρίσεως ὑπερωκεανείων καὶ μεγάλων ἐπιβατηγῶν, ἡ ὁποία τελικῶς μετεβλήθη εἰς μίαν νέαν μεγάλην ἀποβάθραν πρὸς τὸ βορειότερον σημεῖον τοῦ λιμένος μὲ ἱκανὸν ἐπίσης βάθος θαλάσσης. Αὕτη, καὶ ἡ συμπλήρωσις τῶν κρηπιδωμάτων τῆς κυρίως ἀρκτικῆς λεκάνης, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐπέτυχαν νὰ διπλασιάσουν τὸ μῆκος τῶν προκυμαιῶν τοῦ Πατραϊκοῦ λιμένος. Ἔχομεν οὕτω δώδεκα τοιαύτας διὰ τὴν πλεύρισιν τῶν πλοίων καὶ εἰς τὰς Πάτρας ὅλα τὰ πλοῖα πλευρίζουν (πλὴν τῶν πορθμείων φυσικὰ) φορτηγίδες, ἀλλὰ καὶ ρυμουλκὰ δὲν ὑπάρχουν. Ἀλλ' αὐτὸ πάλιν ἦτο σχεδὸν τὸ ὅλον τῆς ἐπιτευχθείσης τεχνικῆς ἐξελίξεως τοῦ λιμένος των.

Ἐν τῷ συνόλῳ των καὶ κατὰ βάσιν, αἱ Πάτραι, ὡς λιμήν, ἔμειναν εἰς τὴν αὐτὴν μειονεκτικὴν θέσιν περίπου τεχνικῶς, ὅπως ἦσαν καὶ πρὸ τοῦ πολέμου. Ἀκόμη καὶ σήμερον π.χ. ὁ λιμὴν στερεῖται γερανόν, ἑκτὸς τεσσάρων μικρᾶς ἀνυψωτικῆς ἱκανότητος (ἕως 10 τόννων), στερεῖται ἐπίσης στεγαστικῶν χώρων (ἑκτὸς τοῦ Τελωνείου) διὰ φορτία (καὶ ἐπιβάτας), στερεῖται τοῦ λοιποῦ συγχρονισμένου μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἀπέκτησε δὲ μεταπολεμικῶς μόνον μίαν ἰχθυόσκαλαν καὶ μίαν προβλῆτα εἰς τὴν μεσημβρινήν του λεκάνην, ἡ ὁποία ὅμως δὲν δέχεται παρὰ ἁλιευτικὰ πλοιάρια, ἐπίσης καὶ μίαν ἄλλην ἀποβάθραν διὰ τὰ πορθμεῖα Ἰταλίας μὲ μικρὸν πρὸ αὐτῆς περίπτερον, ὅπου κυρίως στεγάζεται παράρτημα τοῦ Τελωνείου. Πολλὰ βεβαίως συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται περὶ περαιτέρω τεχνικῶν βελτιώσεων κυρίως ἐπιβάλλεται μία ἐπέκτασις τοῦ ὑπάρχοντος κυματοθραύστου κατὰ τὸ βόρειον ἄκρον αὐτοῦ καὶ κατ' ἀμβλεῖαν γωνίαν πρὸς τὸ ἄνοιγμα τοῦ κόλπου-ἀλλά, ἐπαναλαμβάνομεν, αἱ τεχνικαὶ βελτιώσεις καὶ ἐξορμήσεις εἶναι ἀκόμη πτωχαί.

Δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν ἔκφρασιν αὐτήν, ὅταν ἀναλογισθῶμεν πόσον πλούσιον ὑπῆρξε τὸ πρόσφατον ὀπωσδήποτε παρελθὸν αὐτοῦ τοῦ λιμένος καὶ πόσον προνομιακὴ εἶναι' διὰ τὸ μέλλον ἡ θέσις του δι' ὁλόκληρον τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, καὶ τὴν Πελοπόννησον, ἑνὸς λιμένος πόλεως 100.000 κατοίκων σήμερον, μὲ ἀλματώδη μάλιστα βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν καὶ μὲ ἀνεπτυγμένας συγκοινωνίας ἐσωτερικοῦ. Δὲν εἶναι ἀπομακρυσμένη ἡ ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ Πάτραι συνεκέντρωναν ὅλην σχεδὸν τὴν ἐξαγωγὴν σταφίδος, ἡ ὁποία πάλιν ἀπετέλει, παλαιότερον, τὸ κύριον ἐξαγώγιμον ἐθνικὸν προϊόν, συνεκέντρωνον ἐπίσης ἓν μέγα μέρος τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου ἰδίως τῶν ἀνδρικῶν ὑφασμάτων καὶ τῶν ἀποικιακῶν, ἦσαν πρωτίστως μεταναστευτικὸς λιμὴν διὰ τὸν Νέον Κόσμον, εἶχον μεγάλα φορτία σίτου, γαιανθράκων, θείου καὶ ξυλείας πρὸς εἰσαγωγήν, καπνόν, οἴνους κ. ἄ. πρὸς ἐξαγωγήν.

Οἱ δύο παγκόσμιοι πόλεμοι ἀνέκοψαν τελείως αὐτὴν τὴν ἐξέλιξιν καὶ εὐρωστίαν τῶν Πατρῶν ὡς λιμένος ἐξωτερικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου. Μία νέα πραγματικότης ἔχει πλέον ἀποκρυσταλλωθῆ, σχεδὸν ἄσχετος πρὸς τὰ παλαιά, ἡ ὁποία, ἐν τούτοις, δὲν στερεῖται ἐνδιαφέροντος γενικωτέρου ἐθνικοῦ. Ὑπῆρξεν ἐποχὴ ἐσχάτως, μεταπολεμικῶς, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ λιμὴν τῶν Πατρῶν ἔφθασε τοὺς 150.000 τόννους ἐτησίως εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, ἀξιοσημείωτος δὲ ὑπῆρξε καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατάπλων τῶν πλοίων ἐξωτερικοῦ. Καὶ τώρα, ὁπότε -ἰδίως κατὰ τὸ προσδραμὸν ἔτος- ἐσημειώθη νέα κάμψις, ὁ λιμὴν τῶν Πατρῶν θὰ πλησιάση τὰ 2)3 τοῦ ἀνωτέρω ἀριθμοῦ. Καὶ εἶναι χρήσιμος, μία ἔστω καὶ σύντομος, θεώρησις τῆς κινήσεώς του.

Αἱ ἐξαγωγαὶ σταφίδος ἔχουν περιορισθῆ, ἐπὶ πλέον γίνονται ἀπὸ ὅλους τοὺς γειτονικοὺς μικροτέρους λιμένας καὶ εἰς Πάτρας, αἱ ὁποῖαι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, μέχρι καὶ πέρυσι προηγοῦντο τῶν ἄλλων λιμένων ἐξαγωγῆς τοῦ προϊόντος τούτου, καὶ δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχῃ καλὴ προοπτική. Θὰ ἐξαχθῆ ἐκ Πατρῶν ἡ σταφὶς τῆς τοπικῆς περιοχῆς

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

10—1—1965 ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ: (ΜΑΤΘ. δ' 12—17)

"ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ..."

Τοῦ αἰδεσ. Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Αὐτὸ ἦταν, φίλοι ἀναγνῶσται, τὸ πρῶτο κήρυγμα τοῦ Κυρίου μας. Ὅταν ἄρχισε τὸ ἐπίσημο ἔργο Του, δηλαδὴ μετὰ τὸ βάπτισμά Του στὸν Ἰορδάνη καὶ ὕστερα ἀπὸ τὶς (40) ἡμέρες ποὺ ἐπέρασε μέσα στὴν ἔρημο μὲ αὐστηρότατη νηστεία καὶ μὲ θερμὴ προσευχή, τὸ κήρυγμά Του περιωρίζονταν στὸ θέμα τῆς μετανοίας. Αὐτὸ βροντοφωνοῦσε σὲ ὅλες τὶς ἐπαρχίες καὶ σὲ ὅλες τὶς φυλὲς τοῦ Ἰσραήλ. Γι' αὐτὸ μποροῦμε νὰ εἰποῦμε ὅτι ἡ μετάνοια εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀλλὰ γιατὶ αὐτὴ ἡ προτεραιότης; Γιατὶ ὁ Κύριος νὰ δώσῃ τέτοια σημασία στὴ μετάνοια, ἡ ὁποία μάλιστα ἀποτέλεσε καὶ τὸ κέντρον γιὰ τὰ κηρύγματα τοῦ Προδρόμου; Γιατί; Διότι ἡ μετάνοια εἶναι ἡ βάσις τῆς σωτηρίας. Χωρὶς μετάνοια, σωτηρία δὲν γίνεται καὶ ὅλες οἱ διδασκαλίες ἀποβαίνουν ματαιες καὶ θωρητικές, χωρὶς ἀποτέλεσμα. Ἀκριβῶς γι' αὐτὸ τὸ θέμα τῆς μετανοίας εἶναι πάντοτε ἐπίκαιρο, καὶ ἀξίζει νὰ ἀσχοληθοῦμε στὸ σημερινὸ ἄρθρο.

Ὅταν λέμε, μετάνοια, ἐννοοῦμε τὸ ξύπνημα ποὺ γίνεται μέσα στὴν ἀμαρτωλὴ ψυχή, τὴ συναίσθησι τῆς βρωμερῆς καταστάσεως καὶ τὴν ἠθικὴ μεταβολὴ ποὺ δημιουργεῖται, πρὸς διόρθωσιν καὶ σωτηρίαν. Ἡ ἁμαρτία εἶναι τέλμα, ποὺ μὲ τὶς ἀναθυμιάσεις του δηλητηριάζει τὴν ψυχὴ καὶ τὴ ρίχνει σὲ λήθαργο, σὲ λήθαργο ποὺ ἐξελίσσεται σιγὰ - σιγὰ στὸν πνευματικὸ θάνατο. Γιὰ νὰ μπορέση λοιπὸν μιὰ τέτοια ψυχὴ δηλητηριασμένη καὶ ὑπνωτισμένη ἀπὸ τὴν ἁμαρτία νὰ σωθῇ, πρέπει νὰ τοραχθῇ, νὰ ξυπνήσῃ, νὰ συνέλθῃ, νὰ συναισθανθῇ τὴν κατάστασί της, νὰ κάμῃ κανονικὴ μεταβολὴ καὶ νὰ βαδίσῃ πλέον σταθερὰ τὸ δρόμο τῆς διορθώσεως. Τὸ τράνταγμα δὲ αὐτὸ τῆς ψυχῆς καὶ τὴν συναίσθησι τῆς θέσεώς της καὶ τὴν ἀπόφασι πρὸς διόρθωσιν καὶ σωτηρίαν, τὴν φέρει ἡ μετάνοια.

Πρέπει βέβαια νὰ μεσολαβήσῃ κάτι, ποὺ θὰ δημιουργήσῃ τὸ ξύπνημα τῆς συνειδήσεως, τὴν τοραχὴ τῆς ληθαργούσης ψυχῆς, τὴν συναίσθησι καὶ τὴν συντριβή. Ἀλλὰ αὐτὰ τὰ κανονίζει ἄλλος. Τὰ κανονίζει ὁ Μεγάλος Κύριος καὶ Πατέρας, ὁ Ὁποῖος «καταδιώκει μὲ τὸ ἔλεός Του» τὸν κάθε ἁμαρτωλὸν καὶ παραστρατημένον, ὅπως καταδιώκει τὸ ἀπόσπασμα τὸν ληστὴ καὶ δημιουργεῖ πότε τὸ ἕνα καὶ πότε τὸ ἄλλο, μέσα διάφορα καὶ σοφά, ὅσα ἡ πάνσοφος ἀγάπη Του ἐφευρίσκει, κατάλληλα γιὰ τὴν κάθε ψυχὴ καὶ τὴν κάθε περίστασι. Δίνει εὐλογίες, ἐπιτρέπει δοκιμασίες, ἀφήνει τὸ φυσικὸ κακὸ (σεισμοί, βύελλες, πλημμύρες, ἀνομβρίες κλπ., ἀρρώστιες διάφορες) νὰ μᾶς θέρῃ. Ἄλλοτε πάλιν δημιουργεῖ διάφορα περιστατικά, ποὺ ἐμεῖς δὲν γνωρίζουμε τὴν αἰτία τους καὶ καὶ γι' αὐτὸ τὰ θεωροῦμε τυχαῖα καὶ φυσικά. Ἡ προκαλεῖ σημεῖα καὶ τέροατα καὶ θαύματα καταπληκτικά, γιὰ νὰ μᾶς τραντάξῃ ἔτσι τὴν κοιμισμένη συνείδησι καὶ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ σὲ μετάνοια. Ἀλλὰ καὶ καθημερινῶς μᾶς φωνάζει μὲ χίλια δυὸ μέσα, τὰ ὁποῖα παραβλέπουμε καὶ μπροστὰ στὰ ὁποῖα συνήθως ἀδιαφοροῦμε, ὅπως οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς τοῦ Νῶε, οἱ ὁποῖοι τὸν ἔβλεπαν κάθε μέρα νὰ φτιάχνῃ τὴν κιβωτὸ καὶ τὸν ἄκουγαν συνέχεια νὰ τοὺς συμβουλεύῃ καὶ ἐκεῖνοι τὸν καρώδιαναν καὶ ἀδιαφοροῦσαν Ἀλλὰ τί λέμε; Μήπως ἄκουσαν τοὺς προφήτας Του; Μήπως ἄκουσαν τὸν πρόδρομο Ἰωάννη; Μήπως ἄκουσαν τὸν Ἴδιον τὸν Κύριον, ὁ Ὁποῖος ἀπ' τὴν ἀρχὴ ἐκήρυξε τὸ «μετανοεῖτε» καὶ συνέχεια μὲ τὴν διδασκαλία Του καὶ τὰ θαύματά Του προσπαθοῦσε σὲ μετάνοια νὰ ὁδηγήσῃ τοὺς ἀνθρώπους; Καὶ σήμερα τί ἄλλο κάνουμε; Φωνάζει ὁ Κύριος μὲ ὅλα τὰ μέσα, «μετανοεῖτε», ἀλλάχτε μυαλὸ καὶ ζωή, γιὰ νὰ σωθῆτε καὶ σ' αὐτὸν τὸν κόσμο καὶ στὴν αἰωνιότητα, «μετανοεῖτε». Ἀλλὰ ποιὸς τὸν ἀκούει, φίλοι ἀναγνῶσται; Ποιός, ἀπὸ τοὺς μικροὺς, ἀπὸ τοὺς μεγάλους, ἀπὸ τοὺς μορφωμένους, ἀπὸ τοὺς ἀμόρφωτους, ἀπὸ τοὺς ἡγέτας, ἀπὸ τὸν λαόν ἢ καὶ ἀλὸ μᾶς τοὺς χριστιανοὺς ποὺ τὰ λέμε καὶ τὰ ἀκοῦμε αὐτά, ποιὸς ἀκούει τὸ προσκλητήριο τῆς μετανοίας ποὺ μᾶς κάνει ὁ Μεγάλος Θεός, ποῖος; Καὶ ὅμως ἡ μετάνοια, εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου, εἶναι ὁ κεντρικὸς σκοπὸς ὁλοκλήρου τοῦ μυστηρίου τῆς θείας οἰκονομίας, εἶναι ἡ βάσις τῆς σωτηρίας μας. Ναί ἡ μετάνοια εἶναι τὸ πᾶν «Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω».

ΕΝΑ ΠΕΙΡΑΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΝΕΑ ΖΩΗ ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΑΠΟΚΛΗΡΟΥΣ

Παρέχονται κατοικίαι εὐχάριστοι καὶ ἀνεξάρτητοι εἰς πολὺ χαμηλὰς τιμὰς

ΚΑΤΟΙΚΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ ΜΕ ΝΕΑΡΑ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΣΥΧΝΑ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἐνίοτε μεταχειριζόμεθα τοὺς ἡλικιωμένους ὡς νὰ εἶναι... ἀντίκες ὅτι δὲν ἐξυπηρετοῦν πιὰ κανένα χρήσιμο σκοπό· τοὺς προσέχομε ὅμως καὶ τοὺς περιποιούμεθα μὲ ἕνα μηχανικὸν αἴσθημα καθήκοντος. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς τὸ δέχονται καὶ εἶναι εὐχαριστημένοι νὰ περνοῦν τὰ ὑπόλοιπα χρόνια τῆς ζωῆς των εἰς ἕνα γηροκομεῖον, χωρὶς αὐτὸ νὰ τοὺς στενοχωρῇ. Ἄλλοι φέρουν ἀντίρησιν εἰς αὐτὴν τὴν ἀλλαγὴν ἀπὸ τὸν ἀτομικὸν εἰς τὸν κοινοβιακὸν τρόπον ζωῆς· ὅπως π.χ. ὡρισμένοι χῆραι δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐπαγγελματιῶν, διδασκάλων, αἱ ὁποῖαι εἶναι συνηθισμέναι εἰς μίαν ἀνεξάρτητον δραστηρίαν ζωήν. Λόγῳ τῆς μειώσεως τῶν εἰσοδημάτων των, εἶναι ἀναγκασμέναι νὰ δέχωνται τὰς ἀνέσεις, ποὺ προσφέρει ἡ κοινὴ διαβίωσις εἰς ἕνα γηροκομεῖον ἢ νὰ περνοῦν τὴν ζωήν των μόναι καὶ ἔρημοι εἰς ἕνα διαμέρισμα τοῦ ἑνὸς δωματίου, ποὺ μόλις μποροῦν νὰ διατηροῦν. Δι' αὐτὰ τὰ ἄτομα ἐγκαινιάσθη ἕνα νέον πείραμα εἰς τὴν Βρεταννίαν ἀπὸ τὴν Στεγαστικὴν Ἕνωσιν Σαμαρειτῶν. Αὐτὴ ἡ μὴ κερδοσκοπικὴ ἐπιχείρησις, ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ παρέχῃ εὐχαρίστους ἀνεξαρτήτους κατοικίας εἰς τοὺς ἡλικιωμένους εἰς χαμηλὴν τιμὴν μέσα εἰς κτίρια μὲ ἰδιόκτητα διαμερίσματα, ὅπου κατοικοῦν οἰκογένειαι μὲ νεαρὰ μέλη καὶ συχνὰ μὲ συγγενικοὺς δεσμοὺς πρὸς τοὺς ἡλικιωμένους.

Αὐτὴ ἡ ὡραία ἰδέα ἄρχισε νὰ πραγματοποιῆται εἰς τὸ πρῶτο σίκόπεδο τῆς ἑνώσεως εἰς τὸ Λίντφηλντ τοῦ Ἔσσεξ. Ὄχι πολὺ μακρὰ ἀπὸ τὸ γραφικὸ αὐτὸ χωριό, ἐγκαινιάσθη τὴν 18 Νοεμβρίου παρελθόντος ἔτους ἀπὸ τὸν κ. Ρίτσαρντ Κρόσμαν, τὸν νέον Ὑπουργὸν Στεγάσεως, ἕνας νέος οἰκισμὸς ἀπὸ 75 κατοικίας. Μέσα εἰς αὐτὸ τὸ κτιριακὸ συγκρότημα εὑρίσκεται ἕνα διώροφο κτίριον μὲ διαμερίσματα δι' ἡλικιωμένους, ποὺ θὰ τοὺς παρέχουν τὰς ἀνέσεις τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς μέσα εἰς μίαν κοινότητα. Τὸ οἰκόπεδον διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν διαμερισμάτων αὐτῶν διετέθη δωρεὰν ἀπὸ αὐτούς, ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς περιοχῆς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν δασωμένην ἔκτασιν, ἡ ἀρχιτέκτων Μὶς Ἔντνα Μίλλς ἔκαμε τὰ σχέδια ἑνὸς κτιρίου, ὅπου θὰ στεγάζωνται ἄτομα, ποὺ ἔχουν περάσει τὰ 60 καὶ θέλουν νὰ ζοῦν ἀνεξάρτητα Τὸ κτίριο αὐτὸ ὀνομάζεται Ἄρθουρ Μπλὶς Χάουζ ἀπὸ τὸν Σὲρ Ἄρθουρ Μπλίς, ἀρχιμουσικὸν τῆς Βασιλίσσης, ὁ ὁποῖος κατέθεσε τὸν θεμέλιον λίθον. Εἰς αὐτὸ ὑπάρχουν 20 μικρὰ διαμερίσματα, τέσσερα διὰ ζευγάρια (μὲ δύο κύρια δωμάτια, κουζίνα καὶ μπάνιο) καὶ τὰ ὑπόλοιπα δι' ἕνα ἄτομον. Τὸ διαμέρισμα τοῦ ἐπιστάτου παρεχωρήθη εἰς ἕνα ζευγάρι, πρόθυμο νὰ ἀντιμετωπίση ὁποιαδήποτε ἐπείγουσα ἀνάγκη. Τὰ διαμερίσματα αὐτὰ ἔχουν σχεδιασθῆ εἰδικῶς διὰ τοὺς ἡλικιωμένους: οἱ ἠλεκτρικοὶ διακόπτες καὶ τὰ χερούλια τῶν ντουλαπιῶν εὑρίσκονται χαμηλά, ὑπάρχουν στηρίγματα εἰς τὸ μπάνιο καὶ μία ἀπ' εὐθείας σύνδεσις μὲ τὸν ἐπιστάτην.

Ἡ διακόσμησις εἰς φωτεινὰ ρὸς καὶ μπλὲ χρώματα εἶναι πολὺ μοντέρνα. Τὰ γηροκομεῖα πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ ἐξυπηρετοῦν ἄποψιν, ποὺ ἐπικρατεῖ εἰς τὸ Λίντφηλντ. Κάθε διαμέρισμα ἔχει τὴν ἰδιαίτεραν του εἴσοδον μὲ ἕνα μικρὸ ἐρμάρι διὰ τὸ γάλα καὶ τὸ ψωμί. τὴν μικρήν του κουζίνα καὶ ἕνα μπαλκόνι. Οἱ ἡλικιωμένοι ἐπιτρέπεται νὰ φέρουν τὰ ἔπιπλα, ποὺ θέλουν καὶ ἔχουν πολὺ χῶρον διὰ νὰ δεχθοῦν φίλους. Παρὰ τὴν προσπάθειαν αὐτὴν δι' ἀνεξαρτησίαν, ἡ κοινωνικὴ ζωὴ ἐνθαρρύνεται μὲ μίαν μεγάλην κοινόχρηστον αἴθουσαν, ἡ ὁποία ὑπάρχει εἰς τὸ κάτω πάτωμα. Εἰς αὐτὴν ὑπάρχουν ἀναπαυτικὰ καθίσματα, χρωματισταὶ κουρτίνες, ράφια μὲ βιβλία καὶ μιὰ ἡλιόλουστος βεράντα. Οἱ ἔνοικοι θὰ μποροῦν νὰ συναντῶνται εἰς αὐτὴν τὴν ἄνετον αἴθουσαν καὶ συγχρόνως, ὅπως ἐλπίζουν οἱ ἱδρυταὶ τοῦ οἰκισμοῦ, αἱ οἰκογένειαι, ποὺ κατοικοῦν εἰς τὸ κτιριακὸ αὐτὸ συγκρότημα, θὰ ὀργανώνουν πάρτυ καὶ συγκεντρώσεις, εἰς τὰς ὁποίας θὰ μετέχουν οἱ ἡλικιωμένοι. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἔχει καὶ μιὰ μικρὴ κουζίνα. Διὰ νὰ πραγματοποιηθῆ ἡ ὡραία ἰδέα τῶν προγραμματιστῶν τοῦ οἰκισμοῦ, ὅλοι ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ζήσουν μ' αὐτὸ τὸν τρόπον, πρέπει νὰ ἐξετασθοῦν ἰδιαιτέρως διὰ νὰ ἐξακριβωθῆ ποιὰ εἶναι ἡ κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ των κατάστασις. Ἐὰν οἱ ὑποψήφιοι ἀνταποκριθοῦν εἰς τοὺς ὅρους, τότε θὰ μποροῦν νὰ κατοικήσουν εἰς τὸ Λίντφηλντ μὲ ἕνα σχετικῶς μέτριον ἑβδομαδιαῖον ἐνοίκιο, εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει ἡ κεντρικὴ θέρμανσις καὶ τὸ ζεστὸ νερό.

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟΝ ΤΩΝ ΗΠΑ Θ' ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗ ΤΟ 1965 3.200.000 ΑΠΟΦΟΙΤΟΥΣ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΝΤΗΤΡΟΙΤ.— Τρία ἑκατομμύρια διακόσιες χιλιάδες Ἀμερικανοί, θὰ προστεθοῦν τὸ 1965 εἰς τὸ ἐργατικὸν δυναμικὸν τῆς χώρας. Πρόκειται διὰ τοὺς νέους ποὺ εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν θὰ ἀποφοιτήσουν ἀπὸ τὸ γυμνάσιον. Πολλοὶ ἀπ' αὐτούς, θὰ συνεχίσουν τὰς σπουδάς των. Οἱ περισσότεροι ὅμως θὰ ἐξέλθουν εἰς ἀναζήτησιν ἐργασίας. Ἡ κυβέρνησις ἤρχισεν ἤδη νὰ λαμβάνῃ κατάλληλα μέτρα διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀπορρόφησις τῶν νέων αὐτῶν εἰς τὸν βιομηχανικὸν κλάδον τῆς ἀμερικανικῆς οἰκονομίας.

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ηὐξημένη παραγωγὴ ὁρμόνης εἰς τοὺς ὀδηγοὺς αὐτοκινήτων

ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΥΠΕΡΗΧΗΤΙΚΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ.— Ἡ παραγωγὴ ὡρισμένων ὁρμονῶν τῶν ἐπινεφριδίων δύναται νὰ αὐξηθῇ σημαντικῶς διὰ τῆς συνεχοῦς ἐντάσεως τῶν νεύρων καὶ τῆς αὐτοσυγκεντρώσεώς κατὰ τὴν ὀδήγησιν. Τοῦτο προέκυψε προσφάτως ἐξ ἐρευνῶν, αἱ ὁποῖαι διεξήχθησαν εἰς τὴν ἰατρικὴν Πανεπιστημιακὴν κλινικὴν εἰς Ἐρλάνγκεν. Ἡ παραγωγὴ ἀμφοτέρων τῶν ὁρμονῶν τῶν ἐπινεφριδίων, τῆς ἀδρεναλίνης καὶ νοραδρεναλίνης, ἀνήλθεν εἰς τὰ ὑπὸ παρατήρησιν ἄτομα, εἰς τὴν περίπτωσιν δηλαδὴ ψυχικῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ ὀδηγοῦ, εἰς τὸ διπλοῦν καὶ ἐξαπλοῦν. Ἡ αὔξησις αὕτη ὑπῆρξεν ἐξ ἄλλου συνήθως μεγαλυτέρα διὰ τοὺς παρακαθημένους ἀπὸ ὅ,τι διὰ τὸν ἴδιον τὸν ὀδηγόν. Δεδομένου δὲ ὅτι μία τόσον ηὐξημένη ἔκκρισις ὁρμονῶν εἰς τὸ αἷμα δύναται νὰ ἐπιδράσῃ δυσμενῶς ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῆς καρδιᾶς, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν τῆς κλινικῆς τοῦ Ἐρλάνγκεν εἶναι ἰδιαιτέρως σημαντικὸν δι' ἄτομα, τὰ ὁποῖα, ὑποφέρουν ἐκ καρδιακῶν νοσημάτων. Ἐπικρατεῖ δὲ διαρκῶς περισσότερον ἡ πεποίθησις ὅτι ἐκτίθεται καὶ ὁ παρακαθήμενος εἰς μεγάλην ψυχικὴν ἐπιβάρυνσιν, εἰς σημεῖον ὥστε πρέπει οἱ καρδιοπαθεῖς νὰ ἀποφεύγουν κατ' ἀρχὴν νὰ ἐκτελοῦν τοιουτοτρόπως μεγάλας διαδρομάς.

Τὰ ὑπερηχητικὰ κύματα χρησιμοποιοῦνται προσφάτως εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν κλινικὴν τοῦ Ντύσσελτορφ διὰ τὴν διάγνωσιν πρὸς παρατήρησιν τῶν καρδιοπαθειῶν. Ἰδιαιτέρως, διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς στενώσεως τῆς μητροειδοῦς, μεταξὺ τοῦ ἀριστεροῦ κόλπου καὶ τῆς ἀριστερᾶς κοιλίας τῆς καρδίας, ἐνδείκνυται ἰδιαιτέρως διὰ τὴν διάγνωσιν τῶν ὑπερηχητικῶν κυμάτων. Ἡ μέθοδος βασίζεται ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ὑπερηχητικὰ κύματα εἶναι ἐν μέρει ἀντανακλαστικὰ μεταξὺ τῶν ὁρίων δύο διαφορετικῶν ἰστῶν. Παρόμοιαι ἐπιφάνειαι ὑπάρχουν ἐπίσης μεταξὺ τῶν τοιχωμάτων τῆς καρδιᾶς καὶ τῶν βαλβίδων αὐτῆς. Ἡ νεωτέρα αὐτὴ μέθοδος διαγνώσεως, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ὡς «ὑπερηχητικὴ - καρδιογραφία», ἔχει μεγάλα πλεονεκτήματα ἔναντι ἄλλων μεθόδων. Εἶναι π.χ., δυνατὸν νὰ ἐξετάζωνται διὰ τῆς μεθόδου ταύτης, κατὰ βούλησιν, βαρέως πάσχοντες ἀσθενεῖς, καὶ νὰ ἐλέγχεται διαρκῶς ἡ ἐπιτυχία μιᾶς ἐγχειρήσεως τῶν βαλβίδων τῆς καρδιᾶς. Τὰ ὑπερηχητικὰ κύματα ἐχρησιμοποιοῦντο μέχρι τοῦδε, ἡ ἀντανάκλασις καὶ ἡ ἠχὼ δηλαδὴ αὐτῶν, πρὸς διάγνωσιν καὶ ἐντόπισιν τῶν ὄγκων τοῦ ἐγκεφάλου.

Τὰ βρέφη, ἡλικίας ἕως ἓξ μηνῶν, ἀσθενοῦν συχνὰ σοβαρῶς κατόπιν γευμάτων ἐκ λαχανικῶν, ἰδιαιτέρως δὲ μετὰ τὸ γεῦμα μὲ σπανάκι. Πολλαὶ σοβαραὶ περιπτώσεις ἀσθενείας τῆς μορφῆς αὐτῆς ἔδωσαν εἰς τοὺς ἰατροὺς τῆς παιδιατρικῆς κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου τὴν ἀφορμὴν νὰ προβοῦν εἰς βασικὰς ἐρεύνας. Ἐξ αὐτῶν προέκυψε τὸ ἀκόλουθον: Ἐὰν εἷς ἀγρὸς λαχανικῶν λιπαίνεται διὰ νιτρικὰ ἁλάτων εἴτε ἄλλων φυσικῶν λιπασμάτων, τότε τὸ σπ